

Verslag Pinksterkamp Landverkenners, oftewel
de belevenissen van Joep uit Tilburg, Ouwe
Willem, Strakke Bep en Ochtendlijk

Het was op een redelijk zonnige zaterdagmorgen dat ondergetekende in een geleende auto aankwam bij het afbraakpand aan de Minkemalaan, dat als Scoutingonderkomen dienst deed en iets miste. De aanhanger was er niet. Op naar het volgende onderkomen waar weliswaar de eigenaar, maar niet de aanhanger zelf zich bleek te bevinden, doch koortsachtig overleg leverde enige krachttermen een klein ahangertje op die ik vervolgens naar de Minkemalaan reed in een auto met trekhaak die daarna weer terug moest naar de Boerderij, waar een niet nader genoemde luchtverkennersleider bezig was met het afkoppelen van een ongevraagd geleende aanhanger en zich schijnbaar schuldig voelde, want zonder protesteren ruilde hij de aanhangers weer om en waren wij weer in het bezit van een afdoend troepvervoermiddel. En dat op zaterdagmorgen.

(p.s. Wist u dat
Jaap's auto
een milieuvriendelijk
systeem heeft
waardoor de auto
bij gas loslaten
afslaat.
Alleen
twijfel ik aan de
samenstelling
van die gassen

die na een succesvolle startpoging aan de uitlaat ontsnappen).

- We waren allemaal op tijd, zoals gebruikelijk.

- We laadden de aanhanger op, zoals gebruikelijk.
- We reden naar het kampterrein, zoals gebruikelijk.
- We meldten ons bij de kampwacht, zoals gebruikelijk.
- We bouwden het kamp op, zoals gebruikelijk.
- We waren nogal wat vergeten, ongebruikelijk.

Nog ongebruikelijker was dat Andre Schouten niet mee was. Deze was reeds dagen bezig met het weer rijklaar maken van een stapel onderdelen tot een Kadett.

Vandaar dat Lex, ook Kadettrijder, er-op-uit gestuurd werd.

Het moet gezegd worden dat zelfs de Verkenners in staat waren hun tenten en keukenzeil foutloos op te zetten, al waren de scheerlijnen wat lang.

Onder het motto: 'Big brother is watching you' begon de leiding na de tenten met de communicatie. De drie draagbare zenders werden gecontroleerd en de nieuwste aanwinst met een veel groter bereik werd geïnstalleerd, afgeregeld en goed bevonden.

Het bereik van deze zender was dusdanig dat eindelijk een gesprek met de omgeving mogelijk was en het duurde dan ook niet lang of het ene na het andere lid verdrong zich achter de microfoon voor een praatje.

'Wat zullen we eten, macaroni of macaroni?'

'Doe maar macaroni'

Dus.

Na het eten bleek Johan/Johanna (Ga toch eens naar de kapper, zelfs vreemden vergissen zich), een boemerang bij zich te hebben.

Het leuke van
een boemerang
is dat hij terug-
keert naar de
plaats

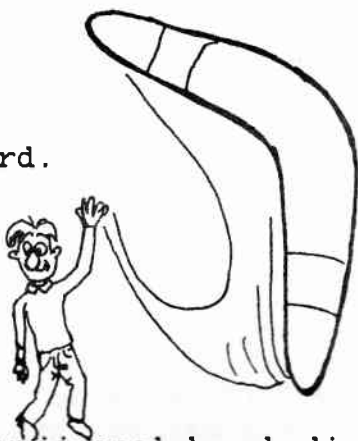
vanwaar hij geworpen werd.

Het moeilijke
van een boemerang
is dat hij heel
precies geworpen
moet worden om dat
ook inderdaad te doen.

Het vervelende van
een plastic boemerang
is dat hij zwaar is en vrij snel beschadigt.
Het gevaarlijke van een boemerang is dat hij
vrij snel vliegt.

Het pijnlijke van een boemerang is dat als
hij een keer terugkomt de beschadigingen met
groot gemak je vingers ontvellen.

Het gekke van een boemerang is dat je het
evengoed probeert.

De zon ging onder, zoals gebruikelijk.

We gingen dodende straal spelen, zoals ge-
bruikelijk.

Tip voor de leiding van andere troepen: 'Rust
de lantaarndragers met zenders uit en je kunt
veel effectiever optreden'.

De leden gingen naar bed, zoal gebruikelijk.

Wat later ging de leiding naar bed, zoals ge-
bruikelijk.

De leden waren het eerst wakker, zoals ge-
bruikelijk.

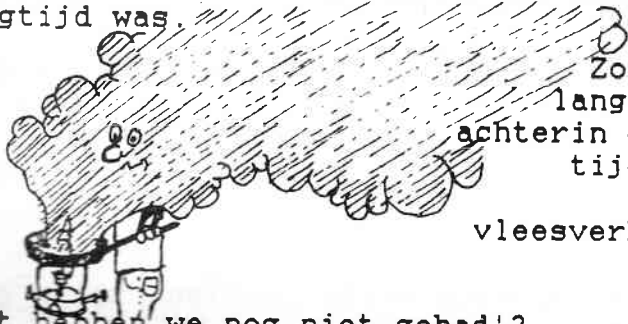
Ze hadden zich niet gewassen, zoals gebruike-
lijk.

Het volgende spel op de lijst, vossenjacht.

Wederom met de kompassen.

Hier meldden Ouwe Willem, Joep uit Tilburg, Strakke Bep en Ochtendlijk zich voor het eerst.

Ouwe Willem en Joep waren samen met Marjolein de vossen. Strakke Bep en Ochtendlijk hadden met de rest van de leden weinig moeite ons te vinden, maar terug op het kampterrein bleken we de aandacht van andere zendfreaks te hebben getrokken en werden we vereerd met het bezoek van een mobiele bak. Laatste betekent zowel rijdende auto als verplaatsbare zender. Mobiele bak en inhoud hadden weinig te melden en bliezen de aftocht waarna het weer boemeringtijd was.

Zo werd het
langzamerhand
achterin de middag
tijd voor de
rituele
vleesverbranding.

'Wat hebben we nog niet gehad?'

'Dropping'

Dus.

Vrienden van Joep uit Tilburg vereerden ons met een bezoek en bleken bereid de leden naar een mooie plek te brengen.

'Ouwe Willem, Ouwe Willem, kom er eens uit'.

'Joep uit Tilburg', Ouwe Willem hier. Ben je op de plaats?'

'Ja, hier gaat de groep van Ochtendlijk'.

'Oke, Ochtendlijk, blijf dit kanaal uitluisteren en veel succes'.

'Ouwe Willem, ben je er nog? Joep hier'.

'Ouwe Willem hier, Strakke Bep is op de tweede plek?'

'Strakke Bep hier, we gaan nu op weg'.
'Blijf uitluisteren'.

Later:

'Ochtendlijk, Ochtendlijk, meld je. Wat is
je plan'Ouwe Willem, ik ga west richting
camping'.

'Dan ga je goed fout. Je moet oost'.

En zo bleven de posities van steeds kortere
afstand binnenkomen.

'Doe nu die zender maar uit, ik hoor je ook
wel zonder'.

Het werd weer licht, zoals gebruikelijk.

We gingen slapen, zoals gebruikelijk.

Er werd een tent afgebroken, zoals gebruike-
lijk.

De mensen erin werden wakker, zoals gebruike-
lijk.

Zo bleven de gebruiken elkaar opvolgen totdat
ieder weer thuis was en het kamp voorbij.

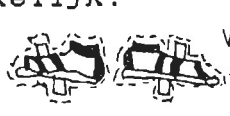
'En het kampvuur dan, met die vlammen van
tien meter hoog?'

'En die nachtelijke kletspraatjes dan?'

'En het watergevecht dan?'

'En die niet startende auto dan?'

Ach, ik vergeet ook wel eens wat, zoals ge-
bruikelijk.

 KNIP.
KNIP.
DEZE
LEUKE
J.P.
JAAP SANDAALFIES